

กระบวนการเรียนการสอนแฮกึมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล สาธารณรัฐเกาหลี¹

The Haegeum Teaching Process in College of Music, Seoul National
University, Republic of Korea

ณัฐพงษ์ ประทุมชัน²

Natthapong Prathumchan³

เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี⁴

Chalermsak Pikulsri⁵

Received: 8 August 2019; Revised: 27 November 2019; Accepted: 18 December 2019)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษากระบวนการเรียนการสอนแฮกึมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล สาธารณรัฐเกาหลี โดยมี 2 วัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบกระบวนการเรียนการสอนแฮกึมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล และ 2. ศึกษากระบวนการเรียนการสอนแฮกึมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล ผลจากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบกระบวนการเรียนการสอนแฮกึม ผู้บริหารและอาจารย์ทั้งหมดในวิทยาลัยดนตรีมีคุณวุฒิในระดับปริญญาเอกและมีความรู้ความสามารถทางดนตรีรวมถึงผลงานทางด้านดนตรีที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป และนักศึกษาวิชาเอกแฮกึมได้รับการทดสอบทักษะและทฤษฎีทั้งก่อนเข้าศึกษาต่อและเพื่อจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีรวมถึงการได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ตามกระบวนการเรียนการสอนดนตรีทั้งทางด้านทฤษฎีและทักษะการบรรเลงอย่างเป็นระบบจากคณาจารย์และมีระบบโครงสร้างหลักสูตรในการช่วยพัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ของผู้เรียนให้สามารถไปสู่จุดมุ่งหมาย

คำสำคัญ: กระบวนการ การเรียนการสอน แฮกึม มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล

Abstract

This research is a study of Haegeum teaching process in College of Music, Seoul National University, Republic of Korea has determined the following 2 purposes. 1. It aims to study Haegeum teaching elements in College of Music, Seoul National University and 2. It aims to study Haegeum teaching process in College of Music, Seoul National University. This research has found that all of administrators and lecturers in the college gained Ph.D. degree and their musical abilities are acceptable and well known. Haegeum students have been tested their musical skills and knowledge during their undergraduate and graduate status. Moreover, they has been transferred Haegeum knowledge by experienced lecturers professionally, and the curricular are also supported their learning achievement.

Keywords: Process, Instruction, Haegeum, Seoul National University

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง “กระบวนการเรียนการสอนและกลวิธีการบรรเลงแฮกึมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล สาธารณรัฐเกาหลี” หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2562

² นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

³ Ph.D. student in Music Program, Faculty of Fine and Applied Arts, Khon Kaen University

⁴ รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาดนตรีและการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

⁵ Associate Professor Dr., Department of Music and Performing Arts, Faculty of Fine and Applied Arts, Khon Kaen University

บทนำ

สาธารณรัฐเกาหลีหรือเกาหลีใต้ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปจากนานาประเทศว่าเป็นประเทศที่มีความมั่นคงและมั่นคงทางเศรษฐกิจรวมถึงมีเทคโนโลยีที่มีความล้ำสมัย โดยหลายประเทศต้องนำเข้าเทคโนโลยีจากเกาหลีเพื่อนำไปใช้อำนวยความสะดวก นอกจากนั้นเกาหลีใต้ได้ส่งออกวัฒนธรรมไปยังประเทศต่างๆ เพื่อเป็นการแนะนำประเทศและส่งผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศและช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของเกาหลีอีกด้วย อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าเกาหลีใต้จะมีเศรษฐกิจเจริญก้าวหน้าและมีเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยแต่คนเกาหลียังสามารถอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติไว้อย่างเข้มแข็งซึ่งรวมถึงวัฒนธรรมทางดนตรีเกาหลีแบบดั้งเดิมด้วย ดังที่ เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี (2555, หน้า 1) ได้กล่าวว่าเกาหลีเป็นประเทศที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว แต่คนเกาหลียังคงรักษาเอกลักษณ์ซึ่งครอบคลุมไปถึงดนตรีในวัฒนธรรมของตนเองได้อย่างเหนียวแน่น ดังนั้นดนตรีแบบดั้งเดิมของเกาหลีจึงสามารถหาชมได้ตามสถานที่จัดแสดงหรือโรงละครทั้งของรัฐบาลและเอกชนหรือในช่วงเทศกาลต่างๆ ซึ่งดนตรีเกาหลีในปัจจุบันมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนเพื่อให้มีความทันสมัยสามารถฟังได้ทุกเพศทุกวัย รวมถึงเครื่องดนตรีแก็มซึ่งเป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสีที่มีสองสายซึ่งนิยมนำมาใช้ในวงดนตรีของเกาหลีทั้งแบบวงดนตรีดั้งเดิมและวงดนตรีสมัยนิยมในวัฒนธรรมดนตรีของเกาหลี ซึ่งแก็มสามารถทำเสียงได้ต่อเนื่องและบรรเลงทำนองได้อย่างเป็นธรรมชาติ คล้ายกับเสียงของสายลม ดังนั้นแก็มจึงถูกนำไปร่วมกับเครื่องเป่าและเก็บความสมดุลทั้งหมดโดยให้ความรู้สึกแบบกลางๆ ระหว่างเสียงสูงแบบเครื่องเป่าและเสียงต่ำแบบเครื่องสาย และแก็มถูกใช้อย่างสำคัญร่วมกับพิริและเทกึมในวงซัมฮยอนยูกัก วงดนตรีในราชสำนัก วงดนตรีพื้นบ้าน และใช้บรรเลงประกอบการแสดง เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันแก็มได้ถูกใช้บรรเลงเดี่ยวโดยถูกพัฒนาเป็นแก็ม ชันโจะ และสามารถใช้บรรเลงเพลงสมัยใหม่อีกด้วย (Moon Jae-suk, 2009, pp. 57-59) ด้วยเอกลักษณ์และความโดดเด่นทางเสียงของแก็มที่สามารถช่วยให้บทเพลงเกาหลีมีความพลิ้วไหวและต่อเนื่องรวมถึงสามารถสร้างความรู้สึกให้กับบทเพลงได้หลายรูปแบบตั้งแต่อารมณ์โศกเศร้าไปจนถึงอารมณ์แบบสนุกสนาน ดังนั้นแก็มจึงเป็นเครื่องดนตรีที่ถูกนำมาใช้บรรเลงอย่างกว้างขวางในเกาหลีตั้งนั้นในปัจจุบัน (ณัฐพงษ์ ประทุมชัน, 2562, หน้า 77) ประเทศเกาหลีจึงให้ความสำคัญและมีนโยบายในการสร้างความก้าวหน้าของประเทศโดยใช้วิธีการส่งออกวัฒนธรรม ผ่านซีรีส์ ภาพยนตร์ และเพลงเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการส่งเสริมด้านวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ (เศรษฐกิจ กระจ่างวงศ์, 2549, หน้า 25-30) รัฐบาลเกาหลีได้จัดทำแผน 5 ปี (Five Year Plan for New Korea Culture) เพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นรัฐสวัสดิการทางวัฒนธรรม (Cultural Welfare State) โดยรัฐบาลให้การสนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของภาคประชาชนอย่างเต็มที่ และกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวได้กำหนดทิศทางของนโยบายทางวัฒนธรรมสำหรับคริสต์ศตวรรษที่ 21 ในรายงานเรื่อง วิสัยทัศน์ทางวัฒนธรรม 2000 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในเอเชียโดยกำหนดหลักเกณฑ์ด้านวัฒนธรรม ดังนี้

1. สนับสนุนการศึกษาเพื่อผลิตเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรม
2. ขยายการสนับสนุนงานที่มีความคิดสร้างสรรค์ที่ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ
3. อนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิม
4. ส่งเสริมอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม
5. พัฒนาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติที่จะไปสู่การรวมชาติ
6. สร้างความแข็งแกร่งให้กับการท่องเที่ยววัฒนธรรม

จากนโยบายดังกล่าวที่รัฐบาลเกาหลีใต้ให้ความสำคัญและสนับสนุนเยาวชนรุ่นใหม่ของเกาหลีในการศึกษาเรียนรู้และสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรมซึ่งรวมถึงดนตรีดั้งเดิมของเกาหลีจึงทำให้สาธารณรัฐเกาหลีได้เร่งพัฒนาระบบการศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีเครือข่ายระบบสารสนเทศให้เป็นแหล่งการเรียนรู้หรือเป็นการสร้างสังคมการเรียนรู้ในระบบการศึกษาแบบยุคใหม่เพื่อช่วยกระตุ้นให้คนเกาหลีมีความสนใจในการเรียนรู้ มีความคิดที่ทันสมัยและมีคุณธรรมจริยธรรม แต่ยังคงมาตรฐานของระบบการศึกษาและความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งช่วยให้ประชาชนมีทักษะขั้นสูงในการประกอบอาชีพ อันเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีคุณภาพ และรัฐบาลได้ดำเนินการพัฒนาด้านการศึกษาในรูปแบบดังกล่าวจนสามารถเกิดการขยายตัวทางด้านปริมาณของการศึกษาในสาธารณรัฐเกาหลี และมีเป้าหมายในการพัฒนาระบบการศึกษาในทุกระดับสู่ความเป็นเลิศและมีคุณภาพ ซึ่งสถาบันในระดับอุดมศึกษาเป็นสถาบันหลักในการผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพสูง เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาทางดนตรีในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นอีกปัจจัยที่มีความสำคัญโดยรัฐบาลได้มีการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนทั้งดนตรีเกาหลีดั้งเดิมและดนตรีตะวันตกในระดับปฐมวัยจนถึงมัธยมปลายและมีการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาตั้งแต่ชั้นปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอกเพื่อใช้ประกอบอาชีพทางดนตรีต่อไป ซึ่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความสำคัญในการช่วยผลิตทรัพยากรบุคคลของประเทศให้มีความรู้ความสามารถในวิทยาการตามสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งรวมถึงวิชาการด้านดนตรี ดังนั้นมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลจึงเปิดทำการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรีเกาหลีดั้งเดิมในวิทยาลัยดนตรี เพื่อเป็นเส้นทางไปสู่การประกอบอาชีพทางด้านดนตรีเกาหลีโดยสามารถไปบรรเลงได้ทั้งในรูปแบบดั้งเดิมและแบบดนตรีสมัยนิยม ซึ่งสาขาดนตรีเกาหลีสามารถผลิตบัณฑิตและนักวิชาการทางดนตรีที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดวัฒนธรรมเกาหลีอย่างมากมาย และด้วยอัตราส่วนของนักวิชาการทางดนตรีที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นและธุรกิจทางด้านวัฒนธรรมที่ขยายตัวตาม ทำให้สามารถกระจายตัวไปอยู่ในพื้นที่ต่างๆ ของเกาหลีและเผยแพร่ดนตรีเกาหลีในสถาบันต่างๆ รวมถึงโรงเรียนหรือสถาบันทางดนตรีนอกระบบด้วย ซึ่งการสร้างสถาบันทางดนตรีนอกระบบดังกล่าวเป็นการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางดนตรีเกาหลีเพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจสามารถเรียนรู้ โดยการจัดหลักสูตรทางดนตรีในรูปแบบและระดับต่างๆ เพื่อให้ผู้สนใจได้เลือกเรียน และสามารถสร้างรายได้ให้กับนักดนตรีเกาหลีที่ทำการสอนอย่างมากเพราะคนเกาหลีส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของชาติซึ่งรวมถึงดนตรีเกาหลีด้วย ดังนั้นจึงมีคนเกาหลีจำนวนมากสมัครเข้าเรียนดนตรีเกาหลีหรือใช้บริการสถาบันทางดนตรีนอกระบบเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมทางดนตรีเกาหลีหรือฝึกซ้อมดนตรีด้วยความสะดวก และสถาบันดนตรีนอกระบบยังเป็นแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษาวิชาเอกดนตรีเกาหลี เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้งสถาบันดนตรีในระบบและสถาบันดนตรีนอกระบบมีความเชื่อมโยงกันและมีภาระหน้าที่ในการผลิตนักดนตรีที่มีคุณภาพและอนุรักษ์เผยแพร่ดนตรีในวัฒนธรรมเกาหลีเช่นเดียวกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนดนตรีเกาหลีจึงมีความน่าสนใจและควรที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนดนตรีเกาหลีเครื่องดนตรีแก็ม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการเรียนการสอนแก็มในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล
2. เพื่อศึกษากระบวนการเรียนการสอนแก็มในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล

แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2555, หน้า 1) กล่าวว่าโดยทั่วไปมักจะมีการแบ่งองค์ประกอบของการเรียนการสอนและกระบวนการ ในลักษณะโครงสร้าง คือ แบ่งการเรียนการสอนออกเป็นวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในขณะที่การแบ่งตามกระบวนการนั้น โดยทั่วไปมักใช้เป็นขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอนและขั้นสรุป

เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี (2555, หน้า 33) ได้อธิบายเกี่ยวกับการจำแนกประเภทของเครื่องดนตรีไว้ว่า เครื่องดนตรีของเกาหลีนั้นจะสามารถแยกประเภทได้หลายรูปแบบดังนี้

1. การแบ่งประเภทเครื่องดนตรีตามวัสดุที่ใช้ทำเครื่องดนตรีตามระบบจีน

1. เครื่องดนตรีที่ทำจากไม้	5. เครื่องดนตรีที่ทำด้วยหิน
2. เครื่องดนตรีที่ประกอบด้วยเส้นไหม	6. เครื่องดนตรีที่ทำด้วยโลหะ
3. เครื่องดนตรีที่ขึงด้วยหนัง	7. เครื่องดนตรีที่ทำจากไม้ไผ่
4. เครื่องดนตรีที่ทำด้วยดินเหนียว	8. เครื่องดนตรีที่ทำด้วยผลน้ำเต้า

2. การแบ่งประเภทตามแหล่งกำเนิดหรือที่มาตามระบบเกาหลี

1. อาอ็ก คือ เครื่องดนตรีดั้งเดิมในพิธีกรรมของจีน
2. ดังอ็ก คือ เครื่องดนตรีดั้งเดิมของจีน
3. ฮยงอ็ก คือ เครื่องดนตรีพื้นเมืองของเกาหลี

Kayla (1995, p.10) ได้กล่าวว่า ชื่อของแฮกิมมีต้นกำเนิดจากเผ่าแฮที่เป็นส่วนหนึ่งในเผ่าฮันของมองโกลยุคโบราณผู้ชื่นชอบในการบรรเลงดนตรีเป็นอย่างยิ่ง โดยคำว่า "กิม" หมายถึง เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย ตามบันทึกโบราณ (Pookjuk-jun) เป็นส่วนหนึ่งของเผ่าดอลควอล และเป็นที่ทราบกันว่าชาวเผ่านี้อาศัยอยู่ทางตะวันออกของมองโกลและเอเชียกลางในช่วงศตวรรษที่ 16 จากบันทึกนี้อาจเป็นข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการพัฒนาของเครื่องดนตรีที่ปรากฏในพื้นที่เอเชียกลาง และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นการประดิษฐ์คิดค้นของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายรวมไปถึงเรือบและต้นตระกูลไวโอลิน ถูกเชื่อว่าเป็นของเอเชียกลางและตะวันออกกลาง

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้บริหาร อาจารย์ที่สอนประจำในสาขาวิชาดนตรีเกาหลีเครื่องดนตรีแฮกิม นักศึกษาในวิทยาลัยดนตรีของมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล ในระดับปริญญาตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลภาคสนามจากเครื่องมือวิจัยคือ 1. แบบสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ 2. การสัมภาษณ์ที่ไม่เป็นทางการ 3. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม 4. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ และนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสามารถตอบตามข้อวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดได้ ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสารต่างๆ ที่ได้มีการศึกษาไว้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษากระบวนการเรียนการสอน ด้านจิตวิทยา ด้านหลักการและทฤษฎีดนตรีเกาหลี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนดนตรี ด้านประวัติศาสตร์เกาหลีและพื้นที่ในการศึกษาวิจัย โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานวิจัย หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และดุษฎีนิพนธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งจากหน่วยงานราชการ และสถาบันการศึกษาต่างๆ และเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต แล้วแยกเนื้อหาตามประเด็นที่ศึกษาวิจัย และการเก็บข้อมูลจากภาคสนาม ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากพื้นที่ในการศึกษาวิจัยโดยวิธีการสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ การสัมภาษณ์ที่ไม่เป็นทางการ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยใช้วิธีการในการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการกับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน แอ็กมิมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งแบบสัมภาษณ์แบบทางการผู้วิจัยได้จัดทำเป็น 3 ชุด โดยออกแบบคำถามให้มีความกระชับและแบ่งออกเป็นประเด็นคำถามตามจุดประสงค์การวิจัย ทำการปรับปรุงแก้ไขคำถามวิจัยจนชัดเจนตรงตามประเด็นแล้วนำไปแปลเป็นภาษาเกาหลี จากนั้นนำไปขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 คน จึงสามารถนำไปใช้สัมภาษณ์ในสนามวิจัย ซึ่งในการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยได้ใช้ล่ามช่วยแปลภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยและล่ามแปลภาษาเกาหลีเป็นภาษาอังกฤษในการสัมภาษณ์ และใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวน 2 เครื่องทำการบันทึกเสียงในขณะทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและใช้กล้องถ่ายรูปในการเก็บข้อมูลรูปภาพในขณะสัมภาษณ์ รวมถึงใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียนแอ็กมิม จากนั้นจึงนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสังเกตมาแปลเป็นภาษาไทย แล้วจึงทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่องกระบวนการเรียนการสอนแอ็กมิมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล สาธารณรัฐเกาหลี ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ 1) องค์ประกอบกระบวนการเรียนการสอนแอ็กมิมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล 2) กระบวนการเรียนการสอนแอ็กมิมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล

1) องค์ประกอบกระบวนการเรียนการสอนแอ็กมิมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล

ผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบกระบวนการเรียนการสอนแอ็กมิมในวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล มีรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารและอาจารย์

ผู้บริหารของวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลจะเป็นผู้วางแผนพัฒนากลยุทธ์ และสร้างยุทธศาสตร์ของวิทยาลัยดนตรีให้สามารถขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายและอำนวยความสะดวกในการบริหารแก่อาจารย์และนักศึกษารวมถึงบุคลากรในวิทยาลัยดนตรีให้สามารถดำเนินงานได้ประสบความสำเร็จ ภายใต้การบริหารและจัดการของคณะผู้บริหาร และอาจารย์เป็นบุคลากรที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อน

เคลื่อนไหวกระบวนการในการสร้างบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตามเป้าประสงค์ของหลักสูตรหรือมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนด ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลอาจารย์ในวิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี อาจารย์ผู้สอนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ และมีความรู้ความชำนาญ และทักษะความเชี่ยวชาญในวิชาชีพด้านดนตรีซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปจากนักดนตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีไปถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ร่วมกันในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักศึกษาในสาขาดนตรีมีคุณภาพและสามารถนำองค์ความรู้และประสบการณ์ไปประกอบอาชีพด้านดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นักศึกษา

วิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับความสนใจในการเข้าสอบแข่งขันเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนที่มีความสามารถทางดนตรีอย่างมาก เนื่องจากเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษาด้านดนตรีเป็นอันดับหนึ่งของสาธารณรัฐเกาหลี จึงทำให้มีอัตราการแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อสูง แต่อัตราการรับเข้าศึกษาต่อไม่ได้รับจำนวนสูงตาม ดังนั้นในการสอบเข้าเพื่อศึกษาต่อจะต้องมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถทางดนตรีและต้องการประกอบอาชีพทางดนตรี ซึ่งจะต้องฝึกฝนตนเองทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติดนตรีเพื่อใช้ในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ซึ่งจากการได้สัมภาษณ์นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกแก็ม วิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล ได้กล่าวถึงวิธีการสอบปฏิบัติแก็มเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาตรี ดังนี้

“ คณะกรรมการจะเริ่มทำการทดสอบโสตทักษะและให้บรรเลงเพลงสามประเภท คือ 1. ซองอ๊ก (ดนตรีราชสำนัก) 2. ชันโจะ (การเดี่ยวเครื่องดนตรี) และ 3. เพลงที่ใช้เพื่อทดสอบการอ่านโน้ตแรกเห็น ซึ่งผู้สอบจะต้องเตรียมเพลงที่จะใช้ในการสอบมาสองประเภทคือ ซองอ๊กและชันโจะ และกรรมการจะมีโน้ตเพลงที่เตรียมไว้เพื่อทดสอบปฏิภาณไหวพริบและความสามารถทางทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นของผู้เข้าสอบและวันที่ทำการสอบปฏิบัติผู้สอบจะต้องเตรียมเครื่องดนตรีของตนเองมาด้วย”

(Jeonghyun Joo, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)

ภาพที่ 1 ผู้เข้าสอบและเครื่องดนตรีที่เตรียมมาสอบแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยดนตรี

จำนวนนักศึกษาสาขาคณตรีเกาหลี วิชาเอกแกล็กมี ประจำปีการศึกษา 2559 ในแต่ละชั้นปีมีจำนวนที่เหมาะสมต่อการสอนในรายวิชาที่เป็นกรปฏิบัติซึ่งผู้สอนสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและผู้สอนสามารถติดตามผลของผู้เรียนได้โดยสะดวกและเกิดประสิทธิผล

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาสาขาคณตรีเกาหลี วิชาเอกแกล็กมี ประจำปีการศึกษา 2559

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษา / คน
1	5
2	3
3	4
4	4
รวม	16

หลักสูตร

ในระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลจะมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของบุคลากรทางดนตรีให้มีความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการเพิ่มพูนทักษะการปฏิบัติดนตรี และมีความเป็นผู้นำทางวิชาการด้านดนตรี และสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดรวมถึงการสร้างนวัตกรรมมารับใช้สังคม นอกจากนี้หลักสูตรยังได้ฝึกฝนให้นักศึกษามีวินัย มีความอดทน รับผิดชอบ รู้จักการวางแผน มีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้อย่างจริงจัง รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ หลักสูตรจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ในองค์ความรู้เชิงวิชาการและการปฏิบัติและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ซึ่งหลักสูตรดนตรีของวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลจะประกอบไปด้วย 5 สาขาวิชา และได้กำหนดจำนวนหน่วยกิต 130 หน่วยกิตขึ้นไป และกำหนดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวนอย่างน้อย 36 หน่วยกิต และจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละสาขาวิชาจะแตกต่างกันไป ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรดนตรีของวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล

วิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล	หน่วยกิต ทั้งหมด	หน่วยกิต วิชาศึกษาทั่วไป	วิชาเอก
สาขาวิชาการขับร้อง	130	36	72
สาขาวิชาการประพันธ์เพลง			58
สาขาวิชาการปฏิบัติเปียโน			64
สาขาวิชาการปฏิบัติเครื่องสายและเครื่องเป่า			74
สาขาวิชาดนตรีเกาหลี			60

สถานที่ปฏิบัติการเรียนการสอนดนตรี สื่อการเรียนการสอน และวัสดุเครื่องมือ

สถานที่ปฏิบัติการเรียนการสอนดนตรี สื่อการเรียนการสอน วัสดุและเครื่องมือ มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกลางเชื่อมประสานจุดประสงค์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียนได้อย่างสมบูรณ์ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดประสงค์การเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับสื่อการเรียนการสอน วัสดุและเครื่องมือของวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล สาธารณรัฐเกาหลี ที่ใช้พัฒนาระบบการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 สถานที่ปฏิบัติการเรียนการสอนดนตรี โสตทัศนูปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษา วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล การมีสถานที่เพื่อใช้ปฏิบัติการทางการศึกษาที่เพียงพอกับผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ และวิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลมีสถานที่เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนดนตรีโดยมีอาคารเรียน 2 อาคาร และอาคารที่ใช้ในการแสดงดนตรี 1 อาคารและมีโสตทัศนูปกรณ์และเครื่องดนตรีที่จำเป็นพร้อมใช้ในห้องเรียนดังภาพที่ 2 และภาพที่ 3

ภาพที่ 2 อาคารวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล

ภาพที่ 3 ห้องเรียน โสตทัศนูปกรณ์และเครื่องดนตรีที่จำเป็นในวิทยาลัยดนตรี

กลุ่มที่ 2 เครื่องดนตรีที่ใช้ฝึกทักษะ นักศึกษาเป็นผู้จัดหาด้วยตนเอง เช่น แอ็กม คายากิม คอมนโก อาแจ็ง แทกิม เป็นต้น ส่วนเครื่องดนตรีที่มีขนาดใหญ่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล จะสนับสนุนและรับผิดชอบในการจัดหาโดยดำเนินการจัดซื้อให้ เช่น พยอนจง พยอนคยอง ชุก ออ ฯลฯ ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงเพลงราชสำนัก การใช้สื่อการเรียนการสอน วัสดุและเครื่องมือ มุ่งเน้นเพื่อใช้ในการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

และช่วยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติจริงและสามารถนำไปใช้ได้ทันอนาคต เป็นการเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ เสริมสิ่งเร้า สร้างความสนใจให้นักศึกษา เป็นกลวิธีที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการสร้างสรรค์ ซึ่งคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนจะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยแบ่งเบาภาระของครูทั้งด้านแรงงานและเวลา ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น สร้างเนื้อหาวิชาได้ง่ายขึ้น ช่วยลดปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

2) กระบวนการเรียนการสอน

ขั้นเตรียม

เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนแก็มของวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล ในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน สร้างความสนใจและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนนากลับมาใช้งานเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้ต่อไป

โดยกระบวนการเรียนการสอนแก็มของวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลลำดับแรกผู้สอนวิชาเอกแก็มจะบอกชื่อเพลงและลักษณะรูปแบบของเพลงซึ่งผู้สอนวิชาเอกแก็มได้ให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“การบอกชื่อเพลงและลักษณะรูปแบบของเพลงนั้นเป็นการบอกสิ่งที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้ซึ่งให้กระบวนการเรียนการสอนแก็มประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งจุดประสงค์ไว้”

(Kyungsook Young, สัมภาษณ์, 6 ตุลาคม 2559)

ดังนั้นจากการสังเกตกระบวนการเรียนการสอนแก็ม ผู้สอนจะบอกชื่อเพลงและลักษณะรูปแบบของเพลงที่จะทำการเรียนการสอนเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นการบอกวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของบทเรียนที่ผู้สอนใช้ในการสร้างแนวทางการเรียนรู้และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจโครงสร้างของบทเพลงในเบื้องต้น โดยการติดตามคำอธิบายของผู้สอนเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบของเพลง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดการทางความคิดและความจำได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งผู้เรียนจะสามารถสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีความสอดคล้องกับวราลี ถนอมชาติ และหุทัย อนุสรราชกิจ (2557, หน้า 37) โดยกล่าวว่า วัตถุประสงค์ของบทเรียนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อกระบวนการเรียนรู้ ในการทำกิจกรรมทุกครั้งจะมีการบอกวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความคาดหวังของบทเรียน และทราบถึงพฤติกรรมขั้นสุดท้ายของตนเองหลังจบบทเรียน และเมื่อผู้เรียนทราบถึงชื่อเพลงและโครงสร้างของบทเพลงแล้วผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกตื่นตัวและมีความกระตือรือร้นในการเรียนโดยการสร้างความสนใจของผู้เรียนด้วยวิธีการบรรเลงแก็มโดยใช้เทคนิคการบรรเลงขั้นสูงให้ผู้เรียนฟังก่อนเข้าสู่บทเรียนจริง ซึ่งเป็นวิธีการที่จะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เห็นถึงเทคนิคการบรรเลงขั้นสูงในรูปแบบต่างๆ ที่ใช้ในการบรรเลงบทเพลงนั้น ซึ่งจะทำให้บทเพลงมีความไพเราะ งดงามและทรงคุณค่า โดยเป็นบทเพลงที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และศึกษาในชั้นเรียนนั้นซึ่งจะทำให้ผู้เรียนแก็มมีความตั้งใจที่จะพยายามสังเกตวิธีการบรรเลงและลอกแบบเทคนิคการบรรเลงนั้นให้ได้ อันส่งผลให้ผู้เรียนแก็มมีความตั้งใจในการเรียนอย่างจริงจังจนกระทั่งสามารถปฏิบัติเทคนิคนั้นๆได้ และสามารถบรรเลงบทเพลงที่ได้รับการถ่ายทอดได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับณรงค์ กาญจนะ (2553, หน้า 250) ได้สรุปเรื่องการสร้างความสนใจว่า การเร้า

ความสนใจเป็นกลวิธีต่างๆที่ครูใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจและจดจำอยู่กับสิ่งที่กำลังเรียน เกิดความกระตือรือร้นและพร้อมที่จะเรียนซึ่งจะทำได้โดยการเปลี่ยนวิธีการสอน ตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน จนถึงขั้นสรุปสุดท้ายของการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความสุขและพอใจในการเรียน และช่วยให้นักเรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาในขณะเรียน

ขั้นตอนการ

ในการดำเนินการสอนแก็ม ผู้สอนมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้จากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยและสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน โดยผู้สอนได้ใช้วิธีการในการสอนดังนี้

ผู้สอนทำการสอนโดยใช้โน้ตเพลงเป็นสื่อในการสอนโดยให้ผู้เรียนทำการอ่านโน้ตเพลงที่จะเรียนให้ฟังเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจกับโน้ตเพลงเป็นเบื้องต้น อีกทั้งเป็นการวิเคราะห์ความสามารถของผู้เรียนในเบื้องต้น ซึ่งการสอนโดยใช้โน้ตเพลงจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางดนตรีที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนและส่งผลให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติดนตรีได้อย่างถูกต้อง หรือผู้สอนใช้เครื่องดนตรีเป็นสื่อในการสอนโดยการใช้แก็มบรรเลง ซึ่งผู้สอนจะบรรเลงเพลงที่จะทำการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้เรียนฟังจนจบเพลง แล้วให้ผู้เรียนบรรเลงตามผู้สอนทีละวรรคจนกระทั่งจบท่อนหรือจบเพลง แล้วจึงให้ผู้เรียนบรรเลงด้วยตนเองอีกครั้งเพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนในการปฏิบัติ จากนั้น ผู้สอนจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับกลวิธีการบรรเลงและหากผู้เรียนมีความเข้าใจจนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องแล้วผู้สอนจึงจะทำการสอนเนื้อหาต่อไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับจิราพร วัฒนวิทย์ (2543, หน้า 5) กล่าวว่า การพัฒนาคนให้มีคุณภาพด้วยกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งครูจะต้องจัดกิจกรรมโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีสื่อการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

ผู้สอนจะแนะนำให้ผู้เรียนศึกษาบทเพลงจากสื่อทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติมหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีมาผสมผสานในการเรียนการสอน และช่วยแนะนำช่องทางการเรียนรู้จากสื่อในระบบอินเทอร์เน็ตให้ผู้เรียน เพื่อใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมหรือเป็นการทบทวนความรู้เดิม ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นในการใช้วิธีการแนะนำผู้เรียนให้ศึกษาบทเพลงเพิ่มเติมจากสื่ออินเทอร์เน็ต จึงเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและฝึกฝนทบทวนความรู้ที่เรียนผ่านมาแล้วหรือกำลังจะได้เรียนด้วยตนเองในสถานที่ต่างๆ ที่เหมาะสมโดยมีความสอดคล้องกับ ปรัชญนันท์ นิลสุข (2545, หน้า 1) กล่าวว่า การนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษามายืมใหม่ ที่ได้มีการพัฒนาเครือข่ายเป็นสากลติดต่อถึงกันได้ทั่วโลกอย่างระบบอินเทอร์เน็ตที่สามารถออกแบบการสอนที่เรียกว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บนั้น จะมีส่วนเข้ามาช่วยในการพัฒนาระบบการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดตามแนวคิดทางการศึกษา

โดยขั้นสุดท้ายหลังจากจบกระบวนการเรียนการสอนบทเพลง ผู้สอนจะทำการสรุปลักษณะโครงสร้างเนื้อหาของบทเพลง กลวิธีในการบรรเลงแก็ม และให้คำแนะนำเกี่ยวกับบทเพลงที่จะเรียนในครั้งต่อไปเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจในบทเพลงมาก่อนรวมถึงการสร้างเชื่อมโยงระหว่างบทเพลงที่เรียนผ่านมาแล้วกับบทเพลงที่กำลังจะเรียนในครั้งต่อไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2541, หน้า 48) กล่าวว่า ผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้าง องค์ประกอบของ

บทเพลงที่สำคัญและเทคนิคที่จำเป็นในการบรรเลงก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกซ้อมเพลงได้ โดยทราบความหมายของบทเพลง

ขั้นตอนและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนแก็มกีฬามหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล สาธารณรัฐเกาหลี จะทำการวัดและประเมินผลโดยการทดสอบการบรรเลงแก็มกีฬาก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งก่อนที่จะเริ่มการเรียนการสอนผู้สอนจะทำการทดสอบผู้เรียนโดยให้บรรเลงเพลงที่จะเรียนก่อนที่จะทำการสอนเพื่อประเมินความเข้าใจในบทเพลงและความสามารถด้านการบรรเลงเป็นเบื้องต้น จากนั้นผู้สอนจะเริ่มสอนบทเพลงให้ผู้เรียนจนจบพร้อมทั้งช่วยแก้ไขในจุดบกพร่องและให้เวลาผู้เรียนได้ทบทวนบทเพลงด้วยตนเองซึ่งผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามในข้อสงสัยหรือให้คำแนะนำเพิ่มเติมกับผู้เรียนตลอดเวลาของช่วงที่ผู้เรียนกำลังทบทวนเพลง วราลี ถนอมชาติ และหุทัย อนุสรราชกิจ (2557, หน้า 37) กล่าวว่า การทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประเมินความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ วิธีการประเมินความรู้เดิม เช่น ทดสอบก่อนเรียน การระดมความคิดผ่านการพูด และการเขียน จากนั้นผู้สอนจะทำการทดสอบการบรรเลงหลังเรียนเพื่อประเมินพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจและทักษะความสามารถในการบรรเลงของผู้เรียน ซึ่งการทดสอบการบรรเลงก่อนเรียนและหลังเรียนสามารถช่วยเพิ่มทักษะความสามารถในการบรรเลงของผู้เรียนและเสริมสร้างประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนการสอนแก็มกีฬให้สูงขึ้น และมีการวัดผลประเมินผลการเรียนโดยการสอบการบรรเลงแก็มกีฬากลางภาคและปลายภาคตามบทเพลงและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ดังนั้นการทดสอบความรู้ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนแก็มกีฬ ผู้สอนได้นำวิธีการทดสอบการบรรเลงก่อนเรียนและหลังเรียนมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกเกี่ยวกับแนวคิดและความรู้ความเข้าใจในบทเพลงซึ่งผู้สอนสามารถประเมินทักษะการบรรเลงและความรู้ความเข้าใจในบทเพลงที่เรียน รวมถึงการนำข้อบกพร่องจากการทดสอบมาช่วยแก้ไขปรับปรุงให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเสริมสร้างศักยภาพทางดนตรีของผู้เรียนให้สูงขึ้น และใช้การสอบการบรรเลงแก็มกีฬากลางภาคและปลายภาคเพื่อวัดและประเมินผลด้านความรู้ความสามารถทางการศึกษาของผู้เรียนและเป็นการประเมินเพื่อผ่านระดับชั้นหรือเพื่อสำเร็จการศึกษา

บทสรุป

จากการศึกษากระบวนการเรียนการสอนแก็มกีฬามหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล สรุปได้ดังนี้วิทยาลัยนครสวรรค์มีคณบดีเป็นผู้บริหารสูงสุดและมีคณาจารย์ประจำสาขานครศึกษาหรือรวมถึงอาจารย์ประจำวิชาเอกแก็มกีฬสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ และมีความรู้ความชำนาญ และทักษะความเชี่ยวชาญในวิชาชีพด้านดนตรีซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปจากนักดนตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ และนักศึกษาสาขานครศึกษาหรือวิชาเอกแก็มกีฬ ประจำปีการศึกษา 2559 ในแต่ละชั้นปีมีจำนวนที่เหมาะสมต่อการเรียนการสอนในรายวิชาที่เป็นการศึกษาปฏิบัติซึ่งผู้สอนสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้หลักสูตรดนตรีของวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล จะประกอบไปด้วย 5 สาขาวิชา และได้กำหนดจำนวนหน่วยกิต 130 หน่วยกิตขึ้นไป และกำหนดวิชาศึกษา

ทั่วไปจำนวนอย่างน้อย 36 หน่วยกิต และจำนวนหน่วยกิตของแต่ละสาขาวิชาจะแตกต่างกันไปโดยสาขาวิชาดนตรีเกาหลีจะมีหน่วยกิตสำหรับวิชาเอกจำนวน 60 หน่วยกิต และสถานที่ปฏิบัติการเรียนการสอนดนตรีเพื่อการเรียนการสอน วัสดุและเครื่องมือของวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล มีเพียงพอและสามารถรองรับการใช้งานจากคณาจารย์และนักศึกษา รวมถึงสื่อโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆที่มีประจำห้องเรียนซึ่งมีความทันสมัย นอกจากนี้ในการศึกษากระบวนการเรียนการสอนแก็มในวิทยาลัยดนตรีซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ 1.ขั้นเตรียม 2.ขั้นดำเนินการ และ 3.ขั้นวัดและประเมินผล มาใช้เป็นหลักการในการศึกษาวิจัยและสามารถสรุปได้ดังนี้

ขั้นเตรียม มีวิธีการดังนี้

(1) การบอกชื่อเพลงและลักษณะรูปแบบของเพลงเป็นการบอกความมุ่งหมายของบทเรียน

(2) การบรรเลงแก็มด้วยเทคนิคการบรรเลงขั้นสูงให้ผู้เรียนฟังก่อนเข้าสู่บทเรียนซึ่งเป็นวิธีการที่จะดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

ขั้นดำเนินการ

(1) ผู้สอนทำการสอนโดยใช้โน้ตเพลงเป็นสื่อในการสอนโดยให้ผู้เรียนทำการอ่านโน้ตเพลงที่จะเรียนให้ฟัง

(2) ผู้สอนใช้เครื่องดนตรีเป็นสื่อในการสอนโดยการใช้แก็มบรรเลง

(3) ผู้สอนจะแนะนำให้ผู้เรียนศึกษาบทเพลงจากสื่อทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติมหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในชั้นเรียน

(4) ผู้สอนจะทำการสรุปลักษณะโครงสร้างเนื้อหาของบทเพลง กลวิธีในการบรรเลงแก็ม และให้คำแนะนำเกี่ยวกับบทเพลงที่จะเรียนในครั้งต่อไปเพิ่มเติม

ขั้นวัดและประเมินผล

(1) ผู้สอนทดสอบการบรรเลงแก็มก่อนเรียนและหลังเรียน

(2) การวัดประเมินผลการเรียนโดยการสอบการบรรเลงแก็มกลางภาคและปลายภาคตามบทเพลงและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ดังนั้นในกระบวนการเรียนการสอนแก็มทั้ง 3 ขั้นตอน พบวิธีการจำนวน 8 วิธี ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการบรรเลงแก็มสูงขึ้นไปตามแต่ละระดับชั้น และช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถนำไปประกอบวิชาชีพทางดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การวิจัยกระบวนการเรียนการสอนแก็มสามารถใช้เป็นองค์ความรู้ในการเรียนรู้เกี่ยวกับพื้นฐานวัฒนธรรมทางดนตรีเกาหลีดั้งเดิม และสามารถนำไปใช้ต่อยอดในเชิงวิชาการด้านดนตรีเกาหลีขั้นสูงต่อไป

2. การวิจัยกระบวนการเรียนการสอนแก็มสามารถใช้เพื่อทำความเข้าใจและฝึกหัดการบรรเลงแก็มและเรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ในการบรรเลงเครื่องดนตรีแก็มซึ่งมีวิธีการบรรเลงที่น่าสนใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนแอ็กมิในวิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล ดังนั้นในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปจึงควรศึกษาแอ็กมิในการนำไปในวงดนตรีต่างๆของวิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบริบทอื่นของแอ็กมิ เนื่องจากในวัฒนธรรมดนตรีเกาหลีจะมีความหลากหลายและมีบทบาทและหน้าที่แตกต่างกันรวมถึงมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตและพิธีกรรมของชาวเกาหลีจึงควรศึกษาให้ลึกซึ้ง เพื่อนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนดนตรีเกาหลีดั้งเดิมในสถาบันที่เปิดทำการเรียนการสอนเพื่อสามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนทางดนตรีในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรทางดนตรีในประเทศไทยให้สามารถทัดเทียมนานาชาติได้

บรรณานุกรม

- จิราพร วัฒนนิทย์. (2543). การสอนภาษาไทยแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. *วารสารวิชาการ*, 3(5), 40-46.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2555). *องค์ประกอบของการเรียนการสอน*. สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2559 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/502729>.
- เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี. (2555). *ดนตรีเกาหลี*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์กาญจนะ. (2553). *เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น เล่มที่ 1*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2541). *จิตวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพงษ์ ประทุมขัน. (2562). แอ็กมิ : เครื่องสายในวัฒนธรรมดนตรีเกาหลี. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 15(1), 77-96.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2545). กระบวนการเรียนรู้ การเชื่อมโยง และรูปแบบการเรียนการสอนผ่านเว็บที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การแก้ปัญหา และการถ้อยแถลงการเรียนรู้. *วารสารวิทยบริการ*, 13(1), 1-12.
- วราลี ถนอมชาติ และหทัย อนุสรราชกิจ. (2557). *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักศึกษาวิชาชีพครูในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน*. จันทบุรี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วรินทร์ บุญยั้ง. (2556). การวิเคราะห์จุดเน้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสาธารณรัฐเกาหลี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 15(2), 97-107.
- เศรษฐพันธ์ กระจำวงศ์. (2549). เกาหลีพีเวอร์: การถ่ายทอดวัฒนธรรมผ่านสื่อ. ใน นฤมิตร ใหญ่ธีระนันท์. บรรณาธิการ. *วิทยุสราญรมย์*. (หน้า 25-30). กรุงเทพฯ: กองบรรณาธิการหนังสือวิทยุสราญรมย์ กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ.
- Jeonghyun Joo, นักศึกษา วิชาเอกแอ็กมิ สาขาดนตรีเกาหลี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (4 ตุลาคม 2559). *สัมภาษณ์*
- Kayla, H.S. (1995). *The Haegeum: The Vanishing violin of Korea*. D.M.A. Thesis, University of Miami.
- Kyungsook Young, อาจารย์ประจำ วิชาเอกแอ็กมิ สาขาดนตรีเกาหลี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (6 ตุลาคม 2559). *สัมภาษณ์*.
- Moon, J.S. (2009). *Learning and Loving Korean Music*. Korean: Min Sok Won Publishing.

